

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 11C/302/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114213227
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kumová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3114213227.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Vierou Kumovou v právnej veci žalobcu DPS financial consulting, s.r.o. so sídlom Mikovíniho 10, Trnava, IČO 46 713 930, zastúpeného advoconsulting sr.o., Tomaškovičova 17/2742, Trnava, proti žalovanej M. F., štátnej občianky Slovenskej republiky, bytom T. XXXX/XX, F. o zaplatenie 1.890,86€ s príslušenstvom takto

rozhodol:

Konanie sa v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.890,86 Eur od 01.01.2015 do zaplatenia **z a s t a v u j e**.

V ostatnej časti sa žaloba **z a m i e t a**.

Žalovanej sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou od žalovanej domáhal zaplatenia sumy 1.890,86€ spolu s jej príslušenstvom v sume 380,51 € a s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.890,86 € od 28.09.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom neuhradenej dlžnej sumy zo zmluvy o kreditnej karte. Uviedol, že svoju aktívnu legitimáciu odvodzuje od zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.09.2013 uzavretej medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO 00 151 653 ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanej postupcom oznámené listom zo dňa 11.10.2013. Prijatím návrhu na uzavretie zmluvy o kreditnej karte došlo dňa 17.12.2007 medzi žalovanou ako klientom a Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako právnym predchodcom žalobcu k uzavretiu zmluvy o kreditnej karte, ktorej predmetom bolo vydanie kreditnej karty žalovanej a zároveň poskytnutie úveru s celkovým úverovým rámcom vo výške 20.000,- Sk (663,87€) žalovanej, pričom žalovaná sa zaviazala čerpaný úver splácať formou inkasa minimálnej splátky. Prijatím návrhu na uzatvorenie dodatku k zmluve o kreditnej karte zo dňa 20.01.2009 došlo k zmene výšky celkového úverového rámca a to na sumu 50.000,- Sk (1.659,69€). Zmluvné strany sa na základe zmluvy o kreditnej karte dohodli, že všetky právne vzťahy vyslovene upravené v tejto zmluve o kreditnej karte sa budú spravovať obchodnými podmienkami pre kreditné karty ako aj obchodnými podmienkami pre poskytovanie a používanie elektronických služieb a platobných kariet vydanými Slovenskou sporiteľňou, a.s. s účinnosťou od 10.09.2002 a všeobecnými obchodnými podmienkami, vydanými Slovenskou sporiteľňou, a.s. s účinnosťou ku dňu 01.08.2002. Vzhľadom k tomu, že žalovaná sa dopustila porušenia ustanovenia bodu 10.3 písm. b) a f) obchodných podmienok pre kreditné karty, Slovenská sporiteľňa, a.s. odstúpila dňa 15.12.2010 od zmluvy o kreditnej karte účinnosťou od 31.12.2010. V odstúpení od zmluvy o kreditnej karte, ktoré bolo Slovenskou sporiteľňou, a.s. zaslané na adresu žalovaného, vyčíslila Slovenská sporiteľňa, a.s. svoju nesplatenú pohľadávku voči žalovanej a vyzvala ju, aby do 15 dní odo dňa účinnosti odstúpenia od zmluvy o kreditnej karte túto pohľadávku uhradila. V zmysle obchodných podmienok bolo odstúpenie od zmluvy žalovanej doručené

dňa 18.12.2010, a teda lehota na zaplatenie pohľadávky právneho predchodcovi žalobcu uplynula dňa 15.01.2011. Zmluvou o postúpení pohľadávok bola Slovenskou sporiteľňou, a.s. žalobcovi postúpená pohľadávka zo zmluvy o kreditnej karte v znení jej dodatkov, ktorá ku dňu postúpenia pozostávala z istiny vo výške 1. 890,86 € spolu s príslušenstvom ku dňu 27.09.2013 vo výške 380,51 €. Žalobca výzvou zo dňa 21.11.2013 opätovne vyzval žalovanú na jej zaplatenie, avšak žalovaná pohľadávku žalobcu do dňa podania žaloby neuhradila.

Žalovaná sa k podanej žalobe písomne nevyjadrila.

Podaním zo dňa 03.11.2015, doručeným súdu dňa 09.11.2015 navrhovateľ zobral návrh v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.890,86 Eur od 01.01.2015 do zaplatenia späť. V súlade s uvedeným upresnil, že žiada, aby súd uložil odporkyni zaplatiť mu istinu 1.890,86€ spolu s jej príslušenstvom v sume 380,51 € a s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.890,86 € od 28.09.2013 do 31.12.2014 vo výške 118,89 € a trovy konania.

Žalovaná sa na pojednávanie nedostavila, hoci bol naň riadne a včas predvolaná, svoju neúčast' na pojednávaní vopred písomne neospravedlnila vážnymi dôvodmi, o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu nepožiadala. Preto súd prejednal a rozhodol vec v neprítomnosti žalovanej, pričom vychádzal z obsahu spisu a vykonaných dôkazov(§ 101 ods.2 O.s.p.).

Súd vykonal dokazovanie vypočítaním si vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu, oboznámením sa s podanou žalobou, Zmluvou o postúpení pohľadávky s prílohou zo dňa 27.09.2013, oznámením o postúpení pohľadávky právneho predchodcu žalobcu zo dňa 11.10.2013, výzvou žalobcu na zaplatenie zo dňa 21.11.2013, návrhom na uzatvorenie zmluvy o kreditnej karte zo dňa 17.12.2007, potvrdením zo dňa 20.01.2009, návrhom na uzavretie Dodatku k zmluve o kreditnej karte zo dňa 18.12.2008 potvrdeným 20.01.2009, odstúpením od Zmluvy o kreditnej karte právny predchodcom žalobcom zo dňa 15.12.2010, doplnením návrhu na začatie konania, výpisom z účtu žalovanej, Všeobecnými obchodnými podmienkami právneho predchodcu žalobcu vrátane Všeobecných podmienok pre kreditné karty a zistil tento skutkový stav:

Právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom Suché Mýto 4, Bratislava, IČO 00 151 653, ako veriteľ uzavrel dňa 17.12.2007 so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o kreditnej karte, ktorá bola označená ako návrh na uzatvorenie zmluvy o kreditnej karte. Typ kreditnej karty si zmluvné strany dojednali ako VISA Classic elektronická a výška úverového rámca bola žalovanej 20.000,- Sk (663,87€). Žalovaná ako klient vyhlásila, že pred prijatím návrhu na uzatvorenie zmluvy o kreditnej karte sa oboznámila s obchodnými podmienkami pre kreditné karty vydanými právnym predchodcom žalobcu s účinnosťou od 05.06.2006, s obchodnými podmienkami pre poskytovanie a používanie elektronických služieb a platobných kariet, vydanými právnym predchodcom žalobcu s účinnosťou od 10.09.2002, so všeobecnými obchodnými podmienkami vydanými právnym predchodcom žalobcu s účinnosťou od 01.08.2002, sadzobníkom a podmienkami určenými právnym predchodcom žalobcu zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle zmluvy uzatvorenej na základe tohto návrhu bude poskytovať, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Klient a právny predchodca žalobcu vyhlásili, že súhlasia, aby sa všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v tejto zmluve riadili príslušnými ustanoveniami obchodných podmienok pre kreditnej karty, obchodných podmienok pre poskytovanie a používanie elektronických služieb a platobných kariet, sadzobníka a podmienok určených zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle tejto zmluvy poskytuje, ktoré budú súčasťou tejto zmluvy, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí. Súčasťou zmluvy o kreditnej karte uzatvorenej na základe tohto návrhu bude tiež sadzobník. Podpisom tohto návrhu klient a právny predchodca žalobcu prejavujú vôľu, aby sa právne vzťahy medzi klientom a právnym predchodcom žalobcu vzniknuté na základe a v súvislosti so zmluvou kreditnej karte spravovali v zmysle § 262 Obchodného zákonníka príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka.

Dodatkom k zmluve o kreditnej karte zo dňa 20.01.2009 došlo k zmene výšky celkového úverového rámca žalovanej a to na sumu 50.000,- Sk (1.659,69€).

Z vyjadrenia navrhovateľa prostredníctvom právneho zástupcu vyplynulo, že má za to, že nakoľko vo veci ide o zmluvu o úvere, teda absolútny obchod, je potrebné vychádzať z tretej časti Obchodného zákonníka, bez ohľadu na povahu účastníkov a aplikovať štvorročnú premlčaciu lehotu. Poukázal na

to, že ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka novelizované zák. č. 102/2014, ktoré určuje prednosť občianskeho zákonníka v prípade právnych vzťahov keď účastníkom je spotrebiteľ, je hmotnoprávnym ustanovením, ktoré určuje právny rámec pre takéto vzťahy a jeho účinnosť nastala dňom 01.04.2015. Až počnúc týmto dňom sa majú aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka na vzťahy po tomto dátume, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, i keby sa inak mali použiť ustanovenia obchodného práva. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 9Co/64/2013 zo dňa 30.09.2014, ktorý rovnako ustálil vo svojom odôvodnení obdobné právny závery, pričom ustálil, že prípad aplikácie novelizovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka aj na právne vzťahy pred jeho účinnosťou, by zakladal stav tzv. právnej retroaktivity, to znamená stav kedy sa účastníci právneho vzťahu pri uzatváraní zmluvy nemohli vopred pripraviť na budúce ustanovenia určitého právneho predpisu, pričom v právnom poriadku SR je takýto stav neprípustný. Na základe uvedeného má za to, že vzhľadom na skutočnosť, že právny vzťah prejednaný v tomto konaní vznikol pred účinnosťou novelizovaného ustanovenia § 52 ods. 2. Občianskeho zákonníka je naň potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka a teda aj štvorročnú premičiacu lehotu. Je preto presvedčený, že návrh je podaný dôvodne a včas.

Z odstúpenia od zmluvy o kreditnej karte zo dňa 15.12.2010 vyplýva, že právny predchodca žalobcu v súlade s ustanovením bodu 10.3 písm. b) a f) obchodných podmienok pre kreditné karty odstúpil od zmluvy, a to s účinnosťou ku dňu 31.12.2010. Zároveň požiadal žalovanú, aby uhradila nesplatenú pohľadávku, ktorá bola ku dňu 31.11.2010 v sume 1.856,72 €.

Podľa bodu 3.1. obchodných podmienok pre kreditnej karty doručeníím návrhu banke prejavuje klient vôľu uzatvoriť s bankou zmluvu o kreditnej karte. Tento návrh je neodvolateľným návrhom, pričom dňom doručenia akceptácie tohto návrhu bankou klientovi alebo doručeníím kreditnej karty a PIN - kódu držiteľovi karty, podľa toho, ktorá z uvedených skutočností nastane skôr, vzniká zmluva o kreditnej karte. Doručenie kreditnej karty a PIN - kódu držiteľovi karty sa považuje za akceptáciu návrhu v súlade s predchádzajúcou vetou len vtedy, ak bude klientovi doručená kreditná karta a tiež PIN - kód po dni doručenia návrhu banke. Klient v návrhu určí požadovanú výšku celkového úverového rámca ohraničenú maximálnou výškou a minimálnou výškou požadovaného celkového úverového rámca. Na základe posúdenia údajov v návrhu je banka oprávnená schváliť pre klienta výšku celkového úverového rámca spadajúcu do klientom určeného limitu podľa predchádzajúcej vety. Informáciu o výške celkového úverového rámca, ktorý bol klientovi bankou schválený, banka klientovi oznámi najneskôr v prvom výpise transakcií uskutočnených kreditnou kartou.

Podľa bodu 3.3 obchodných podmienok pre kreditnej karty na základe zmluvy o kreditnej karte banka ako veriteľ poskytne v prospech klienta ako dlžníka úver spôsobom podľa bodu 4.9 týchto obchodných podmienok pre kreditné karty a klient je povinný za dohodnutých podmienok poskytnutý úver splatiť, platiť úroky a plniť ďalšie dohodnuté podmienky.

Podľa bodu 4.8 obchodných podmienok pre kreditnej karty banka poskytne klientovi úver vo výške celkového úverového rámca. Klient je oprávnený čerpať poskytnutý úver realizovaním transakcií prostredníctvom kreditnej karty. Klient nie je pri realizovaní transakcií prostredníctvom kreditnej karty, ani po zaúčtovaní poplatkov a úrokov, oprávnený prekročiť výšku celkového úverového rámca. Banka je oprávnená odmietnuť zrealizovanie transakcie, ak by v dôsledku jej zrealizovania výška poskytnutého úveru prekročila výšku celkového úverového rámca alebo by bol prekročený limit používania kreditnej karty. V takýchto prípadoch banka nezodpovedá za prípadné škody, ktoré by klientovi alebo splnomocneným osobám vznikli nezrealizovaním týchto transakcií.

Podľa bodu 4.9 obchodných podmienok pre kreditnej karty v prípade, ak dôjde k prečerpaniu celkového úverového rámca, je banka oprávnená požadovať od klienta zaplatenie poplatku za prečerpanie a úrokov zo sumy predstavujúcej rozdiel medzi výškou pohľadávky a celkovým úverovým rámcom. Klient je povinný banke okamžite nepovolené prečerpanie celkového úverového rámca splatiť.

Podľa bodu 5.5 veta prvá, druhá, tretia obchodných podmienok pre kreditné karty v prípade, ak existuje pohľadávka, klient je povinný banke zaplatiť každý mesiac minimálnu splátku, a to vždy najneskôr do dňa splatnosti. Klient je oprávnený splatiť pohľadávku kedykoľvek. Peňažné prostriedky prevedené alebo vložené na kartový účet sa použijú na splatenie pohľadávky.

Podľa bodu 10.3 písm. b) a f) obchodných podmienok pre kreditnej karty banka je oprávnená odstúpiť od zmluvy o kreditnej karte ku dňu určenému v oznámení o odstúpení doručenému klientovi ak:

- b) držiteľ hlavnej karty alebo držiteľ dodatkovkej karty sa dostane do omeškania s plnením svojich povinností voči banke, alebo poruší svoje vyhlásenia alebo iné záväzky, ktoré má voči banke,
- f) držiteľ hlavnej karty alebo držiteľ dodatkovkej karty porušil, alebo jeho konanie smerovalo k porušeniu ustanovení zmluvy o kreditnej karte, týchto obchodných podmienok pre kreditné karty, obchodných podmienok, všeobecných obchodných podmienok, alebo iného dokumentu tvoriaceho súčasť zmluvy o kreditnej karte. Odstúpením od zmluvy o kreditnej karte nezaniká záväzok klienta splatiť pohľadávku banky. Po odstúpení si zmluvné strany nebudú vracaať plnenia poskytnuté do odstúpenia. Do 15 dní odo dňa odstúpenia od zmluvy o kreditnej karte je každá zo zmluvných strán povinná splatiť druhej zmluvnej strane všetky nesplatené pohľadávky, ktoré vznikli do odstúpenia.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.09.2013 bola pohľadávka voči žalovanej postúpená postupcom - Slovenská sporiteľňa, a.s., na postupníka - žalobcu. Podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok predstavoval zostatok pohľadávky žalovanej ku dňu postúpenia sumu 2.271,37 €, z toho istina 1.890,86 €, úroky 380,51 €. Oznámením zo dňa 11.10.2013 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že pohľadávku voči nemu zo zmluvy č. XXXXXXXXXX vo výške 2.271,37 € postúpil žalobcovi.

Po právnej stránke posúdil súd zmluvný vzťah v súlade s právnou úpravou účinnou v deň uzavretia zmluvy.

Podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

Podľa § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka strany si môžu dohodnúť, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťahy uvedené v § 261, sa spravuje týmto zákonom.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.04.2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 48 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie sa prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Na základe späťvzatia návrhu v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.890,86 Eur od 01.01.2015 do zaplatenia súd konanie v tejto časti v zmysle § 96 ods.1 - 3 O.s.p. zastavil.

Posúdením výsledkov vykonaného dokazovania podľa citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že v ostatnej časti žaloba nie je dôvodná.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za to, že medzi právnym predchodcom žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom vznikla v súlade s § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka zmluva, ktorou sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške celkového úverového rámca celkom 50.000,- Sk. V zmysle bodu 4.8 obchodných podmienok pre kreditné karty bola žalovaná oprávnená čerpať poskytnutý úver realizovaním transakcií prostredníctvom kreditnej karty, pričom podľa bodu 5.5 obchodných podmienok pre kreditné karty v prípade, ak existuje pohľadávka banky, bola žalovaná ako klient povinná zaplatiť minimálnu splátku, pričom bola oprávnená splatiť pohľadávku kedykoľvek. Právny predchodca žalobcu uzavrel túto zmluvu so žalovanou ako tzv. nepomenovanú zmluvu podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. Žalovaná ako dlžníka akceptovala jednotlivé ustanovenia tejto zmluvy ich podpísaním, a preto mala povinnosť za

predmet zmluvy riadne a včas zaplatiť, teda vrátiť požičané finančné prostriedky tak, ako sa k tomu zmluvou zaviazala.

Súd uzavretú zmluvu posúdil ako typovú spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Základnou črtou typizovaných spotrebiteľských zmlúv je totiž to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou túto charakteristiku spĺňa, pretože zmluva bola vyhotovená ako formulár a jej súčasťou boli bez akýchkoľvek pochybností obchodné podmienky pre kreditné karty, pričom text dokumentov žalovaná ovplyvniť nemohla, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Je pritom nepochybné, že právny predchodca žalobcu pri uzavieraní zmluvy vystupoval v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná v čase uzavretia zmluvy nekonala v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti, zmluvu podpísala ako fyzická osoba za účelom priamej osobnej spotreby pre seba, resp. pre príslušníkov svojej domácnosti.

Predmetná zmluva o kreditnej karte je teda zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Žalovaná zmluvu podpísala ako fyzická osoba a zo samotnej zmluvy nevyplýva účel použitia poskytnutých peňažných prostriedkov. Posúdenie predmetného právneho vzťahu ako spotrebiteľského úveru nevyklučuje § 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, kde sú taxatívne vymenované zmluvy, na ktoré sa daný zákon nevzťahuje. Právny vzťah medzi účastníkmi možno podradiť pod § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. a zmluva by mala obsahovať náležitosti, stanovené v § 4 ods. 1, ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z..

Hoci právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanou zmluvu podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ako nepomenovanú zmluvu, v ktorej si zmluvné strany dohodli, že ich vzťah sa bude spravovať Obchodným zákonníkom podľa § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, súd považoval v tomto konkrétnom prípade v otázke premlčania práva spravovanie sa ustanoveniami Obchodného zákonníka za spravovanie sa v neprospech spotrebiteľa. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z.z. v znení zákona č. 151/2014 Z.z. v bode 1 v § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka pripojila vetu: "na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva". Tento bod citovaného zákona nadobudol účinnosť až od 01.04.2015, no i napriek tomu mal súd za to, že už teraz dáva odpoveď na zjednotenie súdnej praxe v otázke premlčania pri spotrebiteľských zmluvách, ktoré boli uzavreté podľa Obchodného zákonníka aj pred účinnosťou tejto novely. Z dôvodovej správy k zákonu č. 102/2014 Z.z. vyplýva, že na zmluvy uzatvárané spotrebiteľmi, t.j. spotrebiteľské aj obchodné zmluvy, sa použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka a nie Obchodného zákonníka. Znamená to, že ak si zmluvné strany písomne dohodli v zmysle § 262 Obchodného zákonníka, že ich vzťah sa bude riadiť Obchodným zákonníkom, pre spotrebiteľské zmluvy to bude inak. Ak sa uzavrie spotrebiteľská zmluva podľa Obchodného zákonníka, keďže v Občianskom zákonníku nie je upravená, tak okrem vymedzenia zmluvného typu a jeho podstatných náležitostí sa na všetko ostatné bude vzťahovať Občiansky zákonník. Uvedené znamená, že na premlčaciu dobu v spotrebiteľských zmluvách treba aplikovať úpravu v Občianskom zákonníku. V danej veci je potrebné posudzovať otázku premlčania podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, hoci medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva podľa Obchodného zákonníka, avšak išlo o spotrebiteľskú zmluvu. Charakter záväzkového vzťahu medzi účastníkmi ako vzťahu spotrebiteľského treba brať prednostne na zreteľ pri posudzovaní otázky premlčania práv z tohto záväzkového vzťahu a žalovanej ako spotrebiteľovi treba poskytnúť zvýšenú právnu ochranu a to aj tým, že otázka premlčania sa spravuje podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre žalovanú ako spotrebiteľa priaznivejšie. Súd v tomto poukazuje aj na rozhodovaciu činnosť Krajského súdu v Trenčíne (napr. č.k. 5Co/483/2014-86 zo dňa 30.07.2014, č.k. 17Co/755/2013-193 zo dňa 12.11.2014, č.k. 4Co/349/2013-71), kde Krajský súd opakovane vyslovil, že premlčanie v spotrebiteľských vzťahoch sa spravujú ustanoveniami Občianskeho zákonníka, hoci boli záväzkové vzťahy uzavreté podľa Obchodného zákonníka.

Uvedený záver vyplýva i z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove zo dňa 14. 02. 2013 v konaní sp. zn. 6Co/81/2012, v ktorom je vyslovený právny názor, že aj pri úverovej zmluve uzatvorenej podľa Obchodného zákonníka medzi podnikateľom a spotrebiteľom je treba použiť pri otázke premlčania (ale aj pri iných otázkach, napríklad uznanie dlhu a pod.) prednostne úpravu uvedenú v Občianskom zákonníku. Ústavný súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 402/2011-10 z 19. 06. 2013

na základe ústavnej sťažnosti proti predmetnému rozsudku Krajského súdu v Prešove uviedol, že po preskúmaní rozsudku argumentáciu sťažovateľa nevyhodnotil ako spôsobilú spochybniť ústavnú udržateľnosť záverov krajského súdu. Ústavný súd nezistil, že by krajským súdom aplikovaný postup pri zisteníach a hodnotení skutkového stavu veci a pri ustálení právnych záverov mohol zakladať dôvod na zásah ústavného súdu do namietaného rozsudku v súlade s jeho právomocami ustanovenými v čl. 127 ods. 2 Ústavy. Ústavný súd nezistil, že by posudzovaný rozsudok krajského súdu bol svojvoľným alebo v zjavnom vzájomnom rozpore, či urobený v zrejmom omyle a v nesúlade s platnou právnou úpravou, či nedostatočne odôvodnený.

Súd preto posudzoval predmetnú úverovú zmluvu v otázke premlčania podľa ustanovení Občianskeho zákonníka.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli dňa 17.12.2007 zmluvu o kreditnej karte podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ako tzv. nepomenovanú zmluvu, na základe ktorej právny predchodca žalobcu (banka) poskytol žalovanej úver vo výške úverového rámca 50.000,- Sk(v znení dodatku), ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť v minimálnych splátkach s tým, že bola oprávnená pohľadávku banky splatiť kedykoľvek. Predmetná zmluva je v zmysle § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Zmluvné strany si v súlade s § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka v obchodných podmienkach dohodli možnosť odstúpiť od zmluvy, ktorú aj právny predchodca v zmysle bodu 10.3 písm. b) a f) obchodných podmienok pre kreditné karty využil, keď žalovanej listom zo dňa 15.12.2010 oznámil, že od zmluvy o kreditnej karte odstupuje, a to s účinnosťou ku dňu 31.12.2010, nakoľko porušila svoje zmluvné povinnosti a ku dňu 30.11.2010 bol zostatok na jej účte - 1.856,72 €. Ak dôjde k platnému (účinnému) odstúpeniu od zmluvy, zmluva sa v súlade s § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka od začiatku zrušuje. Zrušenie zmluvy je predpokladom na použitie pravidla obsiahnutého v § 457 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak bola zmluva zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. V tomto prípade sú zmluvné strany povinné vydať si majetkový prospech získaný plnením z právneho dôvodu, ktorý tu síce spočiatku existoval (zmluva o kreditnej karte), ale potom dodatočne odpadol (zrušenie zmluvy na základe odstúpenia od zmluvy). Právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia sa môže premlčať tak v subjektívnej dobe (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ako aj v objektívnej dobe (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt. Bezdôvodné obohatenie získané plnením, ktorého právny dôvod neskôr odpadol, vzniká a objektívna doba pre premlčanie práva na jeho vydanie preto začína plynúť okamihom odpadnutia právneho dôvodu poskytnutého plnenia. Začiatok subjektívnej premlčacej doby sa zhoduje s okamihom, keď sa oprávnený dozvedel o tom, komu plnil a o odpadnutí právneho dôvodu tohto plnenia. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že tak subjektívna ako aj objektívna premlčacia doba začala plynúť v rovnaký deň, a to v deň nasledujúci po dni účinnosti odstúpenia od zmluvy, t.j. od 01.01.2011, keď od tohto dňa odpadol právny dôvod poskytnutého plnenia a právny predchodca žalobcu a následne žalobca od tohto dňa vedel, komu pôvodne plnil. Posledným dňom subjektívnej premlčacej doby bol deň 01.01.2013 a posledným dňom objektívnej premlčacej doby bol deň 01.01.2014. Keďže žalobca podal žalobu tunajšiemu súdu dňa 11.06.2014, je zrejme, že svoje právo na zaplatenie dlžnej sumy uplatnil až po uplynutí tak subjektívnej ako aj objektívnej premlčacej doby. Na premlčanie práva žalobcu súd v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa prihliadol z úradnej povinnosti. Súd tak nemohol priznať žalobcovi z dôvodu premlčania právo na zaplatenie celej dlžnej sumy a preto žalobu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 v spojení s §146 ods.2 veta prvá O.s.p. (zastavená časť konania). Žalovaná bola v konaní účastníkom, ktorý mal vo veci v podstate plný úspech, preto by jej podľa § 142 ods. 1 O.s.p. patrila náhrada trov konania v celom rozsahu. Nakoľko si žalovaná žiadnu náhradu trov konania neuplatnila a zo spisu nevyplýva, že by jej v konaní trovy vznikli, súd rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Trenčín.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 2 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).

Pokiaľ si povinný nesplní povinnosť uloženú týmto rozhodnutím, môže sa oprávnený domáhať jej splnenia prostredníctvom exekúcie.

V Trenčíne dňa 8. decembra 2015